

17.9 Verslag van ondersferenwerk in de lijdensweek

Op Goede Vrijdag en Stille Zaterdag deden we gezamenlijk werk in de onderaardse sferen met de gevallen engelen. Dat doen we vaker, maar dit keer was de focus op het corona virus. En hielden we het vanwege de lock-down gedeeltelijk ook via Zoom met camerabeelden. Met zijn drieën werkten we in een huis, en een van ons bevond zich in het oosten van het land en we werkten nu via de camera met elkaar. Wat wonderwel ging, zelfs het samen zingen, mede door de innerlijke afstemming die we alle vier ervoeren.

Het werk bestaat eruit dat we elk van de negen onderaardse sferen eerst bespreken in hun uitwerking in onszelf en de cultuur. Vervolgens lopen we een specifiek ritme om ons levenslichaam op die sfeer af te stemmen, dan spreken en zingen we ritmisch mantrische spreuken voor die sfeer, en gaan er improviserend samen zingend in binnen. Hierbij laten we de beelden komen en kunnen door middel van de zang ook sturen als dat nodig is. Het bewustzijn concentreert zich in het hart, en het hoofd kijkt eenvoudig toe. Hierdoor komen de beelden en vaker ook wezens als vanzelf in het bewustzijn binnen, en kun je er een innerlijke dialoog mee aangaan. Zo doorwerken we sfeer voor sfeer en bespreken elkaars waarnemingen en bevindingen telkens na afloop. Ik bespreek deze kort.

In de eerste sfeer, die van de minerale aarde waar de gevallen engelen leven en ons abstracte in plaats van levendig-organische beelden geven, ervoer ik dat de corona werkte als een ik-splitsende asura (zonedemon) die naar onderen toe wilde splijten, en zo een stuk ik, geestkiem en ziel voor zich veroveren om in te kunnen incarneren. Hij doet dat veelal door angst en verdeeldheid (1,5 meter isolatie) te zaaien. Ik maakte een gouden band liefdevol rond mijn hart en zag Christus achter een stralend mineralen kruis. die het virus omhulde met van liefde gevulde sluiers, zodat het als wezen in de aarde zachter landt en kan worden opgenomen. De sfeer werd hierdoor verzacht en opgelicht.

In de tweede sfeer kwamen we de sociale dwang tot isolatie tegen. Het is de sfeer van de aartsengelen die normaliter groepen van mensen inspireren en sturen, maar hun tegenbroeders werken in strak-hiërarchische structuren en sociale dwang. Zo dus ook hier. Ze inspireerden onze regering tot uitspraken als 'wij weten wat goed voor je is'. Dit werd tot een vernauwing, waardoor zich een zielenmidden kon ontwikkelen. En hierin ging de geest van bovenaf stromen. Het zag eruit dat het vrij was om dit zielenmidden voor ieder afzonderlijk aan te gaan, maar wordt door steeds meer mensen gedragen.

De derde sfeer is die van de tegen-persoonlijkheidsgeesten, die met angst en willekeur willen voorkomen dat wij onze ziel op harmonische en sterke wijze uitbouwen, zodat we een persoonlijkheid kunnen ontwikkelen. In deze sfeer was een angstimplosie te beleven. Er kwam hierop een ik-lichtpuntje boven dat de tunnel naar onderen doordrong en alle angsten en wezens hier belichtte en ook doorlichtte. Uiteindelijk ontstond het ik-punt in het midden welke de tegen-persoonlijkheidsgeest uiteen dreef.

De vierde sfeer is die van de gevallen vormgeesten, die nut in plaats van zin bestreven en daardoor holle vormen doen verschijnen (denk aan de verpakkingsindustrie, en ook de grote glazen gebouwen van banken en kantoren). In deze sfeer namen we veel verbrokkelde angst- en verdrietstructuren waar. Er ontstond mede door ons gezang een centrerende kracht in die licht bracht en structuur vanuit het midden. De reguliere vormgeesten hebben ons aanvankelijk een druppeltje warmte gegeven rond ons hart, waarin we ons ik kunnen gronden en uitvormen. En dat is wat hier in deze sfeer gebeurde.

De vijfde sfeer is die van de tegen-bewegingsgeesten, die ongebreidelde libidokrachten in ons wekken zodat we destructief kunnen worden. In tegenstelling tot de reguliere bewegingsgeesten die ons telkens impulsen geven ter stimulatie, waarmee we onze ziel kunnen vormgeven en verstevigen. In deze sfeer spleet de aarde voor het innerlijke oog op eens open, waardoor alles wat daar als impulsen en

motieven leefde, aan het licht kwam. Uiteindelijk groeide er een levendige plant als een soort boom naar onderen. En zagen we een stralende bloem in de aarde die omhoog groeide. Ikzelf voelde de zang resoneren in mijn achterbenen, en uit mijn kuiten werkte het de boosheid reinigend los.

De zesde sfeer is die van de tegen-wijsheidsgeesten, die ons met aardbevingen en vulkaanuitbarstingen van ons geloof in de geest af willen houden. Zij doen dat ook door dogmatisering van alles wat het leven ons biedt. Hun reguliere broeders hebben een boven-kosmisch bewustzijn en zij helpen ons juist door onze afstemming met de aarde te her-verbinden met de geest in alles wat leeft. Religie dus in de ware zin des woords. In deze sfeer beleefden we de verstarringen van levensstructuren, ook in onszelf, die door dogma's en beperkingen zijn aangebracht. Onze samenzang bracht hier een werveling in tweeweg met en vanuit een lichtzuil in het midden. De vernauwing werd daardoor doorstroomd naar onderen toe.

De zevende sfeer is die van een tegen-wilsgeest, degene die we lucifer noemen. De reguliere wilsgeesten hebben van hun warmte-wilssubstantie geschonken waaruit alles op aarde is geworden. Wilskracht stroomt naar buiten, en bij lucifer is dit naar binnen, waardoor het tot eigenlicht en zelfbewustzijn is geworden, maar verder doorgevoerd tot begeerte en zelfzucht leidt. In deze sfeer keerden zich de kroontjes van het coronavirus naar binnen. Hierbinnen verscheen een verdrietig verscheurd gezicht. Door onze zang ontstond er weer instroom van geestlicht van boven, en dit werd tot een levendige lichtboom van waarheid, met oplichtende bloem- en bladknoppen.

De achtste sfeer is die van de versplinteraar, die alle geestelijke eigenschappen tot ding maakt en verbreekt. Het is een tegen-cherubijn, die we gewoon zijn om satan of ahriman te noemen. Met hem hebben we op het ogenblik veel van doen, want hij wil vooral macht door techniek en mechanisering van levensprocessen. De strijd tegen hem is in volle gang. De reguliere cherubijnen ofwel harmoniegeesten leven in de

dierenriem en houden hier het oerbeeld vast van de mens. Daarnaast harmoniseren zij de bewegingen van de hemellichamen, zodat er geen onnodige botsingen komen en ontwikkeling gewaarborgd blijft. De versplinteraar doet dus het omgekeerde van harmonie: hij maakt alles tot een ding en vermenigvuldigt, verbrokkeld die. Niet één aap maar miljoenen, in soorten en aantallen. In deze sfeer namen we grauwe structuren waar die nogal taai waren. Maar langzaam verbrokkelden deze en braken van bovenaf open. We hebben hier met het erbij roepen van Christus liefde en licht in gezongen. Hierdoor werd de sfeer gevuld met heldere kleuren en zachte structuren.

De negende sfeer, de aardkern, is die van een tegenserafijn, die wij gewoon zijn om de antichist te noemen. Zijn reguliere broeders de geesten van de liefde leven in de sterren en onderhouden hier de ideeën van het Goddelijke scheppingsplan, maar hij heeft al zijn scheppingen voor zichzelf willen opeisen, waardoor hij nu is gebonden. Als tegenwerkende hoge engel heeft hij er wel voor gezorgd dat de vrije wil in de wereld is gekomen. Maar gelukkig wordt hij in toom gehouden door Isis Sofia, onze Moeder Aarde in de aardkern, anders zou hij ons en de aarde met zwarte magie kapot maken. Hij wil niets liever dan het ik van de mensen splitsen, zodat zijn asura's, de zonedemonen, hierin kunnen incarneren. In deze sfeer zagen we een groot kruis en een in walging uitgestoken tong. Mede door onze zang ontstond hier een gecentreerde lichtzuil, die uiteindelijk tot een stralende zon werd. We hebben ook deze sfeer kunnen doorlichten.

En zo hadden we na afloop allemaal een vredig en voldaan gevoel, in het besef dat we mee hadden gewerkt om de werkingen van het coronavirus om te vormen en te verzachten. De sfeer en stemming voelde na afloop heel zacht.

Nicolaas de Jong.